

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317213670
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4317213670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: P. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 8. februára 2019 č. k. 7Csp/249/2017-96, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku vo veci samej a V. výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi voči žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Levice) rozsudkom zo dňa 8. februára 2019 č. k. 7Csp/249/2017-96 pri právnom posúdení podľa § 137 CSP, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, § 53 ods. 4, 5, § 54, § 551 OZ v znení účinnom v čase uzatvárania spotrebiteľských zmlúv a § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa určil, že úvery poskytnuté žalobkyni, resp. žalobcovi na základe Úverovej zmluvy č. 6302009251 zo dňa 9.2.2013, Zmluvy o hotovostnom úvere a Zmluvy o revolvingovom úvere č. 45020629-63 zo dňa 18.2.2015 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4507237494 zo dňa 25.7.2015, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným, sú bezúročné a bez poplatkov. (výrok I.)

2. Ďalej určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve č. 6302009251 zo dňa 9.2.2013 v znení: „Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú: b/ dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas označte krížikom: () a c/ dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 14 ÚP; to všetko v rozsahu uvedenom v ÚP“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. (výrok II.)

3. Súd určil za neplatnú aj dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 18.2.2015 na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo mzdy Zmluvy o hotovostnom úvere a Zmluvy o revolvingovom úvere č. 4502062963 zo dňa 18.2.2015. (výrok III.)

4. Ďalej určil za neplatnú aj Dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 25.7.2015 na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný a revolvingový úver č. 4507237494 zo dňa 25.7.2015. (výrok IV.)

5. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP). Žalobkyňa bola v konaní úspešná, avšak s konaním jej preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. (výrok V.)

6. Žalovanému súd uložil povinnosť zaplatiť na súdnom poplatku sumu 398 eur na účet Okresného súdu Levice, ktorý bude uvedený v písomnom vyhotovení rozhodnutia súdu v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. (výrok VI.) Žalobkyňa ako spotrebiteľka je od povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu podľa § 4 ods. 2 písm. h/ Zákona o súdnych poplatkoch oslobodená. S poukazom na ust. § 2 ods. 2 cit. zák., súd zaviazal k zaplateniu predmetného súdneho poplatku žalovaného, ako neúspešnú stranu v tomto spore. Predmetom tohto sporu boli štyri rozsudoché návrhy s neurčitým predmetom sporu, a preto vyrubený súdny poplatok predstavuje spolu sumu 398 eur (4 x 99,50 eura).

7. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej súd vzhľadom na určovací charakter podanej žaloby v prvom rade skúmal, či žalobkyňa mala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý vyhodnotil ako daný s poukazom na novelu zák. č. 129/2010 Z. z., realizovanú zák. č. 279/2017 Z. z., účinnú od 1.1.2018, v ktorej zákonodarca v ust. § 11 ods. 4 stanovil, že spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru žalobou. V zmysle citovanej právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania súdu v tejto veci, naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určovacej žalobe nie je potrebné preukazovať, pretože vyplýva z osobitného predpisu.

8. Žalobkyňa v pozícii dlžníka predmetné zmluvy uzatvárala ako spotrebiteľ, pretože ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmlúv nekonala v rámci svojho podnikania, alebo zamestnania. Uzavreté zmluvy majú preto charakter spotrebiteľských zmlúv, a preto je potrebné na daný právny vzťah aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) účinnú v čase uzavretia predmetných zmlúv. Okrem toho, že predmetom zmlúv je poskytnutie finančných prostriedkov pre občana ako spotrebiteľa, ide o právny vzťah podliehajúci aj právnej úprave Zákona o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 129/2010 Z. z.) a takisto aj podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (zák. č. 250/2007 Z. z.). Novela OZ realizovaná zák. č. 102/2014 Z. z., definitívne normatívne vyriešila doplnením ust. § 52 ods. 2 OZ to, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Následne súd preskúmaval uvedené zmluvy, či obsahujú zákonom vyžadované náležitosti pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa zák. č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzatvorenia týchto zmlúv.

9. Úverová spotrebiteľská zmluva č. 6302009251 uzavretá dňa 9.2.2013 v bode 42 o ročnej úrokovej sadzbe obsahuje dva číselné údaje oddelené čiarkou a to 26,28 % a 11,88 %, pričom nad údajom (11,88 %) je symbol hviezdička a pri tomto symbole je v dolnej časti textu zmluvy uvedené: v závislosti na výške vyčerpanej časti vid' Sadzobník. Žalovaný Sadzobník poplatkov a odmien nepredložil, súdu je však známe, že je v ňom uvedená úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako je 1 000 eur 26,28 % ročne (2,19 % mesačne) a úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1 000 eur (0,99 % mesačne). Zákom určené označenie jednotlivých zložiek úveru nie je svojvoľné a predstavuje vymedzenie, aby sa dlžník (spotrebiteľ) dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby nebolo možné, že si veriteľ bude voči nemu uplatňovať aj tie nároky, na ktoré nemá právo. Preto údaj v bode 42 citovanej úverovej zmluvy o ročnej úrokovej sadzbe v dvoch číselných údajoch nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 9.2.2013. Podľa názoru súdu uvedenie tohto dvojitého údaja o ročnej úrokovej sadzbe je neprehľadným a zavádzajúcim vymedzením. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobkyňa pri podpise zmluvy nevedela jednoznačne, v akej výške bude platiť úroky z úveru, keď údaj o ich výške žalovaný neuviedol v bode 42 predmetnej zmluvy, ale až na konci jej textovej časti a to ešte uvedený formou drobného (miniaturneho) písma. Označenie časti zmluvy takýmto písmom, oproti ostatnému textu zmluvy je spôsobilé ovplyvniť jeho správanie smerujúce k ekonomickému rozhodnutiu. Takáto prax predstavuje nekalú praktiku, ktorá je zakázaná v ust. § 9 zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa, ako aj Smernicou rady č. 93/EHS. Predmetná zmluva formulárového charakteru musí byť pre spotrebiteľa dostatočne čitateľnou, logicky usporiadanou tak, aby sa v jej obsahu dokázal spotrebiteľ bez problémov orientovať. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť zakotvenú v ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 9.2.2013. V danej zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, čo je údaj nepostačujúci a nekonkrétny, z ktorého nie je zrejma ani výška, počet a termíny splátok istiny a s tým

súvisiacich úrokov. Na začiatku uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere je možné určiť kedy a koľko bude z úveru čerpané. V danej veci pri revolvingovom úvere bola výška úverového rámca 320, ktorú si spotrebiteľ vyčerpá, a preto z tejto sumy bolo možné určiť výšku mesačnej splátky. Žalovaný pri poskytnutí revolvingového úveru by mal vopred transparentne informovať spotrebiteľa (klienta) o výške mesačnej splátky, pretože takáto zmluva neobsahuje potom náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 9.2.2013. Takisto v predmetnej zmluve absentuje údaj o dobe jej trvania a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo sú náležitosti zakotvené v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. Ani revolvingový úver totiž neposkytuje veriteľ v rámci predmetu svojho podnikania dlžníkovi „donekonečna“, alebo na neobmedzený čas. S poukazom na absenciu náležitostí predmetnej zmluvy obligatórne vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z., je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkov.

10. Zmluva o hotovostnom úvere a Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 18.2.2015 podľa názoru súdu, čo sa týka určenia splatnosti jednotlivých splátok, tak, ako sú uvedené v zmluve, nespĺňa jednoznačnosť a ľahkosť identifikovania splátok, ktoré bola žalobkyňa povinná splácať (rozsudok Súdneho dvora C-42/15 zo dňa 9.11.2016). V konaní nebol ani súdom zistený dôvod, kvôli ktorému by uvedené údaje nemohol žalovaný poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľovi, už priamo v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýmto konaním veriteľ (dodávateľ) neodôvodnene a neoprávnené prenáša povinnosť na správne určenie splátok na spotrebiteľa, ktorého tak vystavuje riziku z omeškania. Ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné vykladať tak, že nie je treba, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba každej anuitnej splátky. Predmetné ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné vymedzenie skladby anuitnej mesačnej splátky, t. j., určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká časť splátky sa použije na bežné úroky a poplatky (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018). Ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. vyžaduje dátumovo presnú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. S poukazom na to, že v predmetnej zmluve absentujú, resp. nie sú konkretizované náležitosti obligatórne vyžadované zákonom č. 129/2020 Z. z., v znení účinnom ku dňu 18.2.2015, aj tento úver považoval súd za bezúročný a bezpoplatkový.

11. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4507237494 zo dňa 25.7.2015 na základe totožnej právnej argumentácie ohľadne splatnosti splátok a termínu konečnej splatnosti úveru považoval prvoinštančný súd zhodne za bezúročný a bezpoplatkový, pretože neobsahujú obligatórne náležitosti vyžadované v čase ich uzatvorenia zák. č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rovnakú právnu argumentáciu, tak ako je obsiahnutá v bode 34 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

12. Žalobkyňa nemusela preukazovať existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve č. 6302009251 zo dňa 9.2.2013 v tom znení, ako o nej rozhodol súd prvej inštancie v rámci výroku II., je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená účastníkmi úverovej zmluvy je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 OZ, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek v čase platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly, pričom ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, umožňujúce postihovať majetok dlžníka. Dlžník preto tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť.

13. Takisto aj nárok na zmluvnú pokutu nemožno považovať za platné písomné dojednanie medzi stranami sporu, pretože táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd nemal za preukázané, že žalobkyňa bola vôbec s takouto zmluvnou podmienkou aj oboznámená. Dojednanie zmluvnej pokuty nebolo v úverovej zmluve individuálne dohodnuté, je súčasťou zmluvných dojednaní obsiahnutých na predtlačenom tlačive, ktoré spotrebiteľ nemôže zmeniť. Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy a dohodu o zmluvnej pokute, ako neprijateľné zmluvné podmienky určil za neplatné.

14. Na margo požadovaného určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých v dňoch 18.2.2015 a 25.7.2015 žalobkyňou prvoinštančný súd uviedol, že obidve tieto dohody by mali obsahovať všeobecné náležitosti o právnych úkonoch v zmysle § 34 a nasl. OZ, ktoré však neobsahujú. V obidvoch dohodách absentuje označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, výšku zabezpečenej pohľadávky

a výšku dohodnutých zrážok. V takýchto dohodách musia byť rešpektované zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spore. Dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné aj pre svoj rozpor s predpismi na ochranu spotrebiteľa. Predstavujú formulár obsahujúci vopred pripravený text, ktorý je možné prijať iba v celku, bez možnosti ovplyvniť jeho obsah. Pod pojmom „individuálne“ je potrebné rozumieť osobitne dohodnuté práva a povinnosti zmluvných strán, pri ktorom každá strana môže ovplyvniť obsah takejto dohody. Je pravdou, že právna úprava v zákone č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 1.5.2004 zakotvila v ust. § 5a ods. 1, že je neprípustné, aby bolo uspokojenie pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy, okrem prípadu, že sa táto nachádza na samostatnej listine a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia, pričom mu bola daná možnosť túto odmietnuť. Keď žalobkyňa ako spotrebiteľ chcela získať úver, bola nútená túto dohodu akceptovať a jej podpisom sa podrobiť výkonu zrážok bez možnosti, aby tomuto výkonu mohla zabrániť, hoci boli tieto zrážky uplatňované veriteľom v rozpore so zákonom, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v postavení strán v neprospech žalobkyne. Dohoda o zrážkach ako akcesorický vzťah má zabezpečiť konkrétnu pohľadávku vo výške uvedenej v písomnej dohode, čo v danom prípade absentuje. Text oboch uzavretých dohôd o zrážkach zo mzdy nespĺňa požiadavku dostatočnej určitosti vymedzenia zabezpečenej pohľadávky podľa § 551 ods. 1 OZ, pretože v oboch prípadoch odkazoval iba na konkrétne číslo úverovej zmluvy. Z predmetných dohôd nevyplýva výška zabezpečenej pohľadávky a jej prípadné príslušenstvo, t. j. ani vôbec len predpokladaná výška záväzkov, ktoré by mali obidve dohody zabezpečovať. Neurčité vymedzenie zabezpečenej pohľadávky potom v obidvoch prípadoch spôsobuje absolútnu neplatnosť týchto právnych úkonov podľa § 37 ods. 1 OZ. Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.7.2015 a 18.2.2015 preto súd určil vo výrokoch III. a IV. svojho rozsudku zo dňa 8.2.2019 za neplatné.

15. Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku I. o určení úverov poskytnutých žalobkyni na základe úverových zmlúv zo dňa 9.2.2013, zo dňa 18.2.2015 a zo dňa 25.7.2015 za bezúročné a bez poplatkov a v súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania podal včas odvolanie žalovaný, poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhol, aby Krajský súd v Nitre prihliadol na nevyhnutnosť eurokonformného výkladu právnych noriem a rozhodnutie Okresného súdu Levice zo dňa 8.2.2019 sp. zn. 7Csp/249/2017 zrušil a vec vrátil súdnu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamieta a žalovanému prizná náhradu trov odvolacieho konania.

16. Náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je potvrdené aj rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C.42/15. Ďalej k rozkladu splátok úveru dal do pozornosti odvolacieho súdu uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, rozhodnutie OS Košice II. zo dňa 23.11.2018 sp. zn. 10C/32/2018 a OS Michalovce sp. zn. 19Csp/9/2018.

17. V úverovej zmluve č. 4502062963 je doba trvania zmluvy ako aj termín jej konečnej splatnosti uvedený. Doba trvania je stanovená počtom splátok - 60 mesačných splátok, z čoho musí byť aj priemernému spotrebiteľovi s ukončeným základným vzdelaním zrejmé, že zmluva bude trvať 60 mesiacov, čo znamená, že je jednoznačne stanovená. Takisto aj z dátumu konečnej splatnosti úverovej zmluvy uvedeného v tejto zmluve je žalobcovi taktiež jednoznačne zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Obdobne je to aj v prípade zmluvy č. 4507237494, kde bola doba trvania a termín splatnosti úveru určený podobne. Na podporu tvrdenia v tomto smere žalovaný uviedol obsah rozsudku OS Rimavská Sobota sp. zn. 10Csp/90/2017, OZ Poprad sp. zn. 17Csp/158/2017 zo dňa 21.11.2017 a OS Lučenec zo dňa 16.10.2017 sp. zn. 13Csp/132/2017.

18. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 1.5.2018 zmenil znenie § 9 ods. 2 písm. d/ tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná.

19. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch (výrok I. a výrok V.) viazaný pritom rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k tomu záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o uplatnených nárokoch žalobcu v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov v intenciách ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti aj následne správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení hmotnoprávných predpisov. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a V. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým aj obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku týkajúceho sa výroku I. a výroku V., s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o jeho výrok I. odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie sa až precíznym spôsobom vysporiadal so skúmaním esenciálnych náležitostí úverových zmlúv o hotovostnom, spotrebiteľskom a revolvingovom úvere tak ako sú bližšie špecifikované vo výrokovej časti I. napadnutého rozsudku, ktoré esenciálne náležitosti od týchto zmlúv vyžadovalo znenie zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, účinné v čase uzatvorenia týchto zmlúv. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu zo dňa 9.2.2013 č. 6302009251, tak prvoinštančný súd v súvislosti s preskúmaním tejto zmluvy správne konštatoval jej nedostatky podľa § 9 ods. 2 písm. i/ cit. zák., ohľadne dvoch číselných údajov o ročnej úrokovej sadzbe, ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. h/ cit. zák., súd konštatoval nedostatky tejto zmluvy v súvislosti s neuvedením výšky mesačnej splátky pri revolvingovom úvere a takisto boli konštatované v prípade tejto zmluvy ohľadne neuvedenia termínov trvania a konečnej splatnosti zmluvy nedostatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zák. V tejto súvislosti súd uviedol, že s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ č. C-42/15 zo dňa 9.11.2016 nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, čo aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v prípade daných úverových zmlúv splnené. V prípade úverovej zmluvy zo dňa 18.2.2015 č. 4502062963 súd prvej inštancie takisto správne zistil absenciu esenciálnych náležitostí tejto zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i/ cit. zák., ohľadne výšky, počtu a termínov splátok, úrokov, istiny a iných poplatkov, ako aj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zák., nedostatky ohľadne konečnej splatnosti úveru. Obdobným spôsobom vyhodnotil súd aj nedostatky úverovej zmluvy č. 4507237494 zo dňa 25.7.2015, t. j. že nevykazuje esenciálne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i/ a f/ cit. zák., pričom následne aj správne súd prvej inštancie u všetkých troch zmlúv zaradených do výrokovej časti I. rozsudku napadnutého odvolaním žalovaného skonštatoval ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Záverom odvolací súd poznamenáva, že dôvod ku konštatácii súdu ohľadne zmluvy o spotrebiteľskom úvere za bezpoplatkovú a bezúročnú je daný už vtedy, ak takáto zmluva nespĺňa náležitosti, pokiaľ ide o čo i len jeden dôvod jej neplatnosti podľa určitého písmena zahrnutého v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., pričom v danom prípade sa u preskúmaných úverových zmlúv vyskytli minimálne dva dôvody podľa § 9 ods. 2 písm. i/ a f/ a v prípade zmluvy zo dňa 9.2.2013 boli tieto dôvody až tri, t. j. podľa § 9 ods. 2 písm. i/, f/ a h/.

24. Odvolací súd v kontexte uvedeného vyhodnotil podané odvolanie žalovaného za nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 396 ods. 1 CSP tak, že náhradu týchto trov plne úspešnému žalobcovi v tomto konaní voči žalovanému nepriznal, pretože žalobcovi žiadne odvolacie trovy nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).